

E D I T U R A S C R I P T U M®

Printul

Jonatan

De aceeași autoare
la Editura Scriptum au mai apărut:

Chemarea șofarului
Copilul ispășirii
Firul stacojiu
Grădina Leotei
Răscumpărată prin iubire
Un mister tulburător

Seria: O genealogie a harului

Speranță – Tamar
Credință – Rahav
Dragoste – Rut
Îndurare – Batșeba
Ascultare – Maria

Seria: Fiii încurajării

Preotul – Aaron
Războinicul – Caleb
Prințul – Ionatan
Profetul – Amos
Scribul – Sila

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RIVERS, FRANCINE

Prințul - Ionatan / Francine Rivers. — Oradea: Scriptum, 2014
ISBN 978-973-1813-85-1

FRANCINE RIVERS

Printul *Jonatan*

Curajul i-a adus biruința în luptă.
Loialitatea i-a adus aprecierea supușilor.
Umilința i-a adus prietenia bărbatului care a devenit rege în locul lui.

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
The Prince: Jonathan
© 2005 by Francine Rivers. All rights reserved.
Published by arrangement with Browne & Miller Literary Associates, LLC.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Prințul: Ionatan
de Francine Rivers
Secțiunea *Caută și vei găsi* este scrisă de Peggy Lynch.

© 2014 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea — Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Foto autoare © Elaina Burdo

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

*Acest roman este o ficțiune. Nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul
imaginației autoarei. Orice asemănare cu evenimente, locuri, organizații sau persoane
în viață sau decedate este întâmplătoare și neintenționată.*

Citatele biblice sunt traducerea D. Cornilescu, adaptate după variantele în limba engleză,
folosite de autoare în original.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-85-1

Tiparul executat în U.E.

*Bărbaților credinței
care slujesc
în umbra altora.*

mulțumiri

Încă de la începutul carierei mele de scriitoare, soțul meu Rick m-a binecuvântat cu încurajările sale. Fără el, probabil că nu aș fi avut curajul să trimit la vreunei edituri primul manuscris care a marcat începutul călătoriei mele în lumea scrisului. Rick îmi ascultă ideile, îmi oferă loc în biroul său de la Rivers Aviation, pregătește o cafea delicioasă și îmi editează manuscrisul final. Iar în diminețile reci face și focul, totul pentru a-mi crea cele mai bune condiții de muncă.

Domnul m-a binecuvântat și cu prieteni care mă încurajează. Doresc să îi menționez îndeosebi pe doi dintre aceștia: Peggy Lynch și pastorul Rick Hahn. Am și pierdut șirul ocaziilor în care am sunat-o pe Peggy sau pe pastorul Rick ca să îi întreb unde anume se află un anumit text din Scriptură sau ca să verific dacă am înțeles bine anumite lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu. Amândoi acești prieteni Îl iubesc pe Isus încă din copilărie, sunt pasionați de Cuvântul lui Dumnezeu și sunt niște învățători ai Scripturii înzestrați de Dumnezeu. Ei au jucat un rol important în întoarcerea mea și a soțului meu la Dumnezeu, și continuă să ne îndrume și să ne încurajeze și astăzi în umblarea noastră cu Domnul. Domnul să vă răsplătească amândurora bunătatea pe care ne-o arătați!

Vreau să îi mulțumesc editorului meu Kathy Olson și lui Ron Beers pentru sprijinul și încurajările lor necurmate. Apreciez enorm disponibilitatea lor de a lucra alături de mine pentru a da forță fiecărei lucrări scrise de mine. La editura Tyndale sunt nenumărate persoane care m-au încurajat și s-au rugat pentru mine de-a lungul anilor. Încă de la începutul relației noastre, m-am simțit parte a echipei.

De asemenea, doresc să le mulțumesc tuturor celor care s-au rugat pentru mine de-a lungul anilor și pe tot parcursul acestui proiect. Când mă năpădesc îndoielile, lucru care se întâmplă adesea, îmi amintesc că mă purtați în rugăciune. Domnul să vă răsplătească fiecăruia bunătatea pe care mi-o arătați!

Domnul Isus Cristos să fie glorificat prin această lucrare izvorâtă din Cuvântul Său! Mă rog ca fiecare cititor să fie încurajat să Îl iubească pe Domnul cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul și cu toată puterea sa și să umble zi de zi pe căile Lui. Isus este viața din belșug și viața veșnică. Binecuvântat să fie Numele Domnului!

introducere

DRAGĂ CITITORULE,

Acesta este al treilea din seria de cinci romane dedicate unor eroi ai credinței din Biblie care au slujit în umbra altora. Au fost bărbați din Orient care au trăit în vremuri străvechi, dar a căror poveste de viață are impact și astăzi în viața noastră, în situațiile dificile cu care ne confruntăm în prezent. Au fost bărbați încercați. Au avut curaj. Și-au asumat riscuri. Au făcut lucruri neașteptate. Au trăit o viață provocatoare și uneori au făcut greșeli – greșeli mari. Acești bărbați nu au fost desăvârșiți, și cu toate acestea, în infinita Sa îndurare, Dumnezeu i-a folosit în planul Său desăvârșit pentru a Se revela lumii.

Trăim vremuri tulburătoare, când milioane de oameni caută răspunsuri. Acești bărbați trasează o direcție. Lecțiile pe care putem să le învățăm de la ei sunt la fel de adecvate azi ca în vremea când au trăit ei, acum mii de ani.

Aceste personaje istorice au trăit în vechime. Firul epic al relatării mele se inspiră din viața lor reală, așa cum este prezentată în Biblie. Pentru o lectură completă asupra vieții lui Ionatan, îți recomand cărțile 1 și 2 Samuel.

Acest roman este o ficțiune istorică. Intriga povestirii este inspirată din relatarea Scripturii. Pornind de aici am construit acțiunea, dialogul, motivația internă și, în anumite situații, personaje adiționale pe care le-am considerat concordante cu relatarea biblică. Am încercat să păstrez în mare parte mesajul scriptural, adăugând doar ceea ce am considerat necesar pentru a ne ajuta să înțelegem mesajul.

La finalul fiecărui roman am inclus o scurtă secțiune de studiu. Autoritatea supremă cu privire la personajele Bibliei este Biblia însăși. Te încurajez să o citești pentru a dobândi o mai bună înțelegere. Și mă rog ca pe măsură ce citești Biblia, să devii conștient de continuitatea, consistența și confirmarea planului lui Dumnezeu peste veacuri – un plan care te include și pe tine.

FRANCINE RIVERS

Nu avem arme!

— Va trebui să găsim o modalitate să ni le construim.

— Cum? În tot ținutul lui Israel nu este niciun fierar care să le poată făuri. Filistenii au avut grijă de asta. Pe fierarii pe care nu i-au ucis i-au luat prizonieri.

Ionatan stătea la umbra unui măslin alături de tatăl lui, Saul. Unchii săi, frustrați și plini de mânie, deplâneau ultima invazie a filistenilor.

— Și chiar de-am putea să le construim, la ce ne-ar folosi? Căci săbiile și vârfurile de sulită ale filistenilor, nu știu din ce sunt făcute, dar sunt cu mult mai tari decât ale noastre. Bronzul nu e suficient de rezistent. Se sfărâmă în înfruntarea cu săbiile lor.

— Îmi calc pe inimă de fiecare dată când sunt nevoit să merg la Aialon și să plătesc sicli câștigați cu sudoare unui nenorocit de filistean ca să-mi ascută fierul de plug și secerele!

— Dacă-i cer să-mi ascută un topor, trebuie să-i răspund la o mulțime de întrebări.

Un altul râse cu amărăciune.

— Anul ăsta trebuie să-mi repar furca și am nevoie de vârful

noi la vergeaua pentru mânatul boilor. Sunt curios cât o să mă coste.

Saul privea spre ogoarele ce se întindeau în fața lui.

— Nu avem ce să facem în privința asta.

Garnizoana filistenilor de la Gheba se afla la o aruncătură de băț și era datoria seminției lui Saul, adică a beniaminilor, să o țină sub observație.

— Chis spune că avem nevoie de un împărat!

Saul clătină din cap.

— Știți prea bine părerea profetului Samuel cu privire la asta.

— Filistenii au împărat. De aceea sunt atât de organizați.

— De-ar fi și Samuel ca Samson! În schimb, el nu face altceva decât să ne învinuiască pentru ceea ce se întâmplă.

Ionatan se uită la tatăl său.

— Bunicul Ahimaș spunea că Domnul Dumnezeu nostru e mai puternic decât toți dumnezeii țării filistenilor.

Unchii lui își aruncară priviri cu subînțeles.

Ionatan se aplecă puțin.

— Bunicul Ahimaș spunea că atunci când filistenii i-au ucis pe fiii marelui preot și au luat Chivotul Legământului, Dumnezeu a pornit război împotriva lor. Dumnezeul lor, Dagon, a căzut cu fața la pământ înaintea Chivotului și i s-au rupt capul și mâinile. Apoi Domnul i-a lovit pe filistenii cu bube și cu o invazie de șoareci. Ei s-au temut atât de tare încât au trimis înapoi Chivotul cu un car încărcat cu aur, tras de două vaci tinere!

Saul clătină din cap.

— Asta a fost cu mulți ani în urmă.

Unul dintre unchii lui Ionatan azvârli o pietricică.

— Dumnezeu ne-a părăsit acum, ne-a lăsat să ne apărăm singuri.

Ionatan se simțea confuz.

— Dar dacă Domnul –

Saul privi spre Ionatan.

— Mama ta îți spune prea multe povești auzite de la tatăl ei.

— Dar sunt adevărate, nu-i așa?

Un alt unchi pufăi deznădăduit.

Printul – Ionatan

— Asta a fost cu mulți ani în urmă! Cât timp a trecut de când nu a mai făcut Domnul nimic pentru noi?

Saul își puse mâna pe umărul lui Ionatan.

— Sunt anumite lucruri pe care tu nu le înțelegi, fiule. Când o să fii bărbat –

— *Saul!*

La strigătul răstit al lui Chis, Saul își luă mâna de pe umărul lui Ionatan și se ridică în picioare.

— Ce este? mormăi el. Sunt aici!

Bunicul lui Ionatan străbătea cu pași mari și repezi ogorul arat pe jumătate, veșmintele sale frumoase unduindu-se în jurul lui, iar văpaia din obraji trădându-i furia. Fiii săi mai mici se risipiră precum paiele în vârtoarea unui vânt puternic, și astfel Saul rămase singur să își înfrunte tatăl.

Saul ieși de sub umbra copacului.

— Ce s-a întâmplat?

Întrebarea lui puse paie pe foc.

— Ce s-a întâmplat? Tu mă întrebi pe mine?

Saul se întunecă la față.

— Dacă aș ști, nu te-aș mai întreba.

— Tu stai liniștit aici la umbră, iar măgărițele mele sunt de negăsit!

— De negăsit?

Saul se încruntă și își îndreptă privirea spre dealuri.

— Da, de negăsit! Ce, nu auzi bine?

— I-am spus lui Meșa să vadă de ele.

Lui Ionatan i se puse un nod în gât. Meșa era un om bătrân, căruia nu era greu să-i distragi atenția. Nici nu-i de mirare că dispăruseră măgărițele.

— Meșa? Chis scuipă plin de dezgust. Meșa!

Saul își desfăcu palmele.

— Ei bine, nu pot fi în două locuri deodată. Eram la arat.

— Arat? Așa numești tu statul la umbra unui măslin, sporovăind cu frații tăi? Chis strigă în auzul celorlalți: Câtă roadă vom avea noi dacă stați cu toții și pierdeți vremea cu pălăvrăgeala?

— Ne făceam planuri.

— Planuri pentru ce?

— De război.

Chis râse strident.

— Pentru asta am avea nevoie de un împărat care să stea în fruntea războiului, iar noi nu avem împărat. Unde-mi sunt măgărițele? Chis își încleștă pumnul.

Saul făcu un pas în spate, ferindu-se de lovitura pumnului.

— Nu e vina mea că Meșa nu a făcut ce i s-a spus!

— Data viitoare o să pierzi boii! Cum crezi că o să te descurci fără animale care să tragă la plug? Va trebui să te pun *pe tine* la jug!

Saul se îmbujoră la față și se întoarse furios la umbra copacului.

Chis veni după el.

— Eu în grija ta am lăsat măgărițele! Nu le-am vrut sub supravegherea unui slujitor! Am vrut ca *ful meu* să le poarte de grijă!

— Mai ai și alți fii!

— Tu ești cel mai mare! blestemă el. Meșa e om bătrân; nu-i decât o slugă. Ce-i pasă lui dacă pierde eu ceva din avutul meu? Tu ești moștenitorul. Dacă chiar trebuia să lași animalele acelea în grija cuiva, de ce nu l-ai trimis pe Ionatan? El nu ar fi scăpat din ochi ce-mi aparține.

Ionatan tresări. De ce trebuia să-l implice bunicul său și pe el în conflict? Orgoliul tatălui său era foarte sensibil.

Saul se aprinse de mânie.

— Mereu dai vina pe mine când se întâmplă ceva.

— Tată, o să merg să le caut –

— Ba nu te duci nicăieri! strigară deodată cei doi bărbați.

— O să trimit pe unul dintre slujitori. Saul se întoarse, pregătindu-se parcă să plece.

Chis strigă:

— Ba nu o să trimiți! O să mergi chiar tu. Și nu-mi veni cu scuze! N-o să stai tu aici cu mâinile-n sân, așteptând ca altcineva să găsească ceea ce s-a pierdut din cauza ta. Ia cu tine un slujitor și mergeți să căutați măgărițele! Chis porni cu pași mari înapoi spre Ghibeea, continuând să strige. Și nici să nu-ți treacă prin cap că o să mergi călare pe un măgar. Nu a mai rămas decât un singur măgar, iar acela

Prințul – Ionatan

rămâne aici. Poți să mergi pe jos! Și să iei cu tine pe altcineva în afară de *Meșal*!

Saul lovi cu piciorul în țărână și începu să bombănească. Cu furie în priviri, străbătu năvalnic drumul spre casă. Ionatan venea în urma lui.

Mama sa, Ahinoam, îi aștepta în prag. Probabil că întreaga cetate auzise strigătele lui Chis pe câmp.

— Am umplut două burdufuri cu apă și am burdușit doi desagi cu pâine.

Tatăl lui Ionatan se încruntă.

— Așa nerăbdătoare ești să mă vezi plecat?

Ea îi puse mâna pe inimă.

— Cu cât pleci mai degrabă, cu atât te întorci mai iute acasă.

— Merg cu tine, tată.

Ahinoam intră în casă în urma lui Saul.

— Iehiel știe mai multe despre măgari decât oricine din Ghibeea, Saul. Ia-l cu tine. Ionatan poate rămâne să termine de arat.

— Dar, mamă –

Ea îl privi pe Ionatan cu autoritate.

— Dacă plecați amândoi, e pierdere de vreme.

— Tată, poate că filistenii au furat măgărițele și le-au dus la Gheba.

– Garnizoana nu era departe. – Ar trebui să mergem acolo mai întâi.

Mama lui îl înfruntă.

— Tu nu te duci nicăieri. Tatăl tău are destule de făcut și fără să mai trebuiască să poarte și grija ta.

Ionatan se aprinse la față.

— Eu știu să trag cu arcul mai bine decât oricine din Ghibeea.

— Tatăl tău se duce să caute niște măgărițe, nu să pornească război.

— Destul! se răsti Saul. Pune-mi niște pâine și fructe uscate cât să-mi ajungă câteva zile. Nu știu cât de departe or fi ajuns măgărițele.

Soția lui se execută numaidecât.

Saul bombănea agitat prin încăpere, lovind cu piciorul în tot ce-i apărea în cale. Când văzu că Ionatan era încă tot acolo, își ridică bărbia.

— Du-te caută-l pe Iehiel. Spune-i să se grăbească!

— Mă duc. Ionatan se îndreaptă spre ușă. Dar dacă măgărițele sunt în Gheba?

Saul își flutură mâna în aer.

— Atunci sunt pierdute, nu? Iar Meșa va regreta că nu a făcut ce i s-a spus!

— Măgărițele s-au rătăcit! Ahinoam vorbea pe un ton calm. Atâta tot. O să le găsești înainte de asfințit, iubitele. Ea mai îndesă niște pâine într-o desagă. Filistenii au mai mulți măgari decât le trebuie. În plus, ei râvnesc după cai.

Saul strigă după Ionatan:

— Spune-i lui Iehiel că sunt gata și aștept după el!

Ionatan îl găsi pe Iehiel muncind de zor la repararea gardului unei stâne goale.

— Chis îl trimite pe tata să caute niște măgărițe rătăcite. Tata vrea să mergi și tu cu el. Și-a pregătit lucrurile și e gata de plecare.

Iehiel se îndreaptă de spate și își scutură mâinile.

— Merg să-mi iau cele trebuincioase și vin și eu.

Ionatan îl urmă.

— Ai putea să-i spui tatei că oile pot fugi din stână dacă nu îți termini treaba. I-ai putea spune că și eu pot să-i fiu de ajutor, la fel de mult ca tine.

Ionatan explorase toate dealurile și văile din împrejurimile cetății Ghibeea și cutezase chiar să se apropie destul de mult de zidurile Ghebei încât să audă gărzile vorbind.

— Ionatan, oile sunt la păscut și sunt în grija a doi păstori.

— Dar dacă dați peste niște filistenii în timp ce căutați măgărițele?

— Nu trebuie să-ți faci griji pentru tatăl tău. O să-i ocolim pe filistenii. Și chiar de-ar fi să dăm nas în nas cu ei, mă îndoiesc că și-ar face de lucru cu doi oameni de la care nu prea ar avea ce fura în afară de niște pâine și apă.

Ionatan oftă.

Înainte ca cei doi să plece, Saul îl apucă de umăr pe Ionatan.

— Să termini de arat ogorul dinspre apus. Și fii cu ochii pe frații tăi. Știi că le place să hoinărească.

Printul – Ionatan

- Mi-aș fi dorit să merg cu tine.
Saul își ridică privirea spre Ahinoam.
— În curând.

Ionatan se duse la muncă pe ogorul dinspre apus. La scurt timp după plecarea lui Saul și a lui Iehiel, mama sa veni la el. Nu îi stătea în fire să facă asta, iar Ionatan opri boii ca să o aștepte.

- S-a întâmplat ceva?
— Nu, nimic. Stai cu mine la umbră și odihnește-te puțin.
— Tata mi-a spus să ar –
— N-o să te rețin mult de la muncă, fiule.

Ionatan legă frâiele boilor și își urmă mama. Ea îl duse la același copac unde stătuse el mai devreme cu tatăl și cu unchii lui, ascultând discuția despre împărați și război.

Îngenunchind, ea scoase o pâine proaspătă, un burdof cu vin, niște curmale uscate și stafide.

Ionatan ridică puțin din sprâncene. Poate că mama sa avea de gând să îndulcească niște cuvinte care aveau să-i strice dispoziția. Așa că intră în gardă.

Ahinoam își ridică privirea spre el.

- Încă ești supărat că nu ți s-a dat voie să mergi cu tatăl tău.
— Trăim vremuri tulburi, mamă, iar tata e un om prea important ca să fie păzit de un singur slujitor. Dacă dau peste o tabără a filistenilor?

— Tatăl tău caută niște măgărițe, nu motive de discordie.

Femeile nu ar putea înțelege vreodată!

— Nu trebuie să umbli după vrajbă ca să te trezești în mijlocul ei.
Mama sa oftă.

— Îți iubești tatăl, Ionatan. În privința asta, știu că ai inima bună. Însă trebuie să înveți să-ți folosești capul, fiule. Te-am văzut cum ai stat și i-ai urmărit pe tatăl tău și pe Iehiel plecând. Ai băgat de seamă că nu s-au dus către tabăra filistenilor? Nici pregătiți să acuze ori gata de luptă? Ahinoam își împreună mâinile în poală. Tu ți-ai fi îndemnat

tatăl să caute în Gheba mai întâi. Crezi că asta ar fi însemnat să-ți protejezi tatăl sau mai degrabă să-l împingi spre pericol?

— Dar probabil că acolo sunt măgărițele.

— Simplul fapt că lipsește un miel nu înseamnă că e în gura unui leu. Iehiel va încerca să dea de urma măgărițelor. Să sperăm că filistenii nu au nimic de-a face cu chestia asta. Însă dacă au, atunci sunt pierdute și gata!

Ionatan își frecă fața cu mâinile, plin de frustrare.

— Filistenii pun mâna pe tot ce le iese în cale.

— Nu am venit aici ca să vorbesc despre filistenii sau măgărițele. Dumnezeu știe unde sunt măgărițele. Și dacă e voia Lui, Dumnezeu va îngădui ca tatăl tău să le găsească. Mie îmi pasă mai mult de fiul meu decât de câteva animale de povară. Ahinoam se ridică în picioare și strânse mâna lui Ionatan. Eu am venit ca să-ți spun că sunt foarte mândră de tine, Ionatan. Ești curajos. Îmi doresc doar să trăiești suficient de mult încât să ajungi să fii și înțelept. Ea se aplecă și acoperi pâinea cu un ștergar. Dacă se va împlini dorința întregului Israel, în scurt timp vom avea și noi un împărat, la fel ca toate popoarele din jur. Și ce altceva face un împărat decât să ne înroleze fiii în armată sau să-i pună să alerge înaintea carului său? S-ar putea ca surorile tale să ajungă într-o zi bucătărese, brutărite sau parfumerițe la un palat din ținutul lui Iuda, fiindcă Iuda consideră că împăratul trebuie să fie unul de-al lor și nu un beniamit. Împăratul va lua tot ce e mai bun din recoltele și turmele noastre și le va da oamenilor săi. Ne va lua o parte din tot ce avem. Acestea sunt lucrurile pe care li le-a spus Samuel bunicului tău și celorlalți care s-au dus la Rama ca să ceară un împărat. Samuel spune adevărul. Nu trebuie decât să privești în jur ca să vezi –

— Mamă, noi suntem la bunul plac al filistenilor. Vrei să stăm pur și simplu cu mâinile în sân?

— Tatăl meu, Ahimaaf, a fost un bărbat înțelept. El spunea că trebuie să ne încredem în Domnul. Dumnezeu e Împăratul nostru.

— Dumnezeu ne-a părăsit.

— Oamenii care spun asemenea lucruri nu au credință, iar fără credință, nu avem nădejde. Mama lui Ionatan își ridică mâinile, plină de frustrare. Știu, eu sunt doar o femeie. Ce-aș putea eu să știu? Ea își

ridică bărbia, iar ochii negri îi licăreau. Știu însă că tu ești fiul meu. Ești nepotul lui Ahimaț. Ascultă cuvintele *lui*, nu ale mele. Dacă un bărbat vrea să Îl urmeze pe Dumnezeu, trebuie să se alăture unor oameni ai lui Dumnezeu. Samuel e profetul uns de Dumnezeu. El transmite Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultă cu luare aminte la ce spune *el*.

— Eu nu am fost la Rama.

De unde știa mama sa atâtea lucruri despre ce s-a discutat acolo?

— Mi-aș fi dorit să fi fost și tu. Ai fi auzit cu urechile tale cuvintele profetului, nu doar vorbele mamei tale, repetând ce a auzit și ea de la alții. Ahinoam oftă. Am venit să-ți spun că multe lucruri s-ar putea schimba, iar asta cât de curând. Așa că în vreme ce lucrezi la câmp, nu pregeta să te rogi. Întreabă-L pe Domnul ce dorește de la tine.

Și ce altceva dorea Domnul de la el decât să lupte și să alunge din țară închinătorii la idoli?

Mama sa îl studie. Ochii i se întunecară și i se umeziră. Ahinoam clătină ușor din cap, se ridică și plecă.

A trecut o zi, apoi încă una, iar tatăl lui Ionatan și Iehiel nu se întorseseră. Mama sa nu zicea nimic.

Bărbații s-au adunat la masa lui Chis și s-au plâns de filistenii; apoi s-au plâns de fiii lui Samuel, care deși erau puși în fruntea lui Israel, nu călcau pe urmele tatălui lor. Ionatan stătea lângă frații săi mai mici – Malchișua, Abinadab și Iș-Boșet – și mâncau în tăcere, îngrijorându-se pentru tatăl lor.

Verișorul lui Saul, Abner, tăie o bucată de friptură de capră.

— Samuel nu era prea bucuros când ne-am întâlnit cu el la Rama. A luat ca pe o jignire personală cererea noastră de a avea un împărat.

Chis înmuie niște pâine în ciorba de linte.

— Samuel nu va mai fi multă vreme printre noi și avem nevoie de un conducător înainte ca el să moară. Nu este niciun bărbat ca Samuel în țara noastră.

— Foarte adevărat! Dar fiii lui sunt mârșavi.

— Ei judecă poporul în Beer-Şeba şi iau bir la fel ca împăraţii păgâni!

Unul dintre unchii lui Ionatan întinse mâna după un ciorchine de struguri.

— În trecut ne-au fost de ajutor.

Chis râse strident.

— Asta numai pentru că le dădeam mai multă mită decât cei care aduceau plângeri împotriva noastră! Ioel şi Abia nu sunt de încredere. Sunt lacomi şi vor da câştig de cauză oricui le oferă ceea ce vor.

— Iar ceea ce vor ei se schimbă de la o zi la alta.

— Cum e posibil ca un om cum e Samuel să aibă asemenea fii?

— Chis, l-ai convins pe Samuel, nu-i aşa, fratele meu? A fost de acord să avem un împărat.

Chis îşi turnă nişte vin.

— Întrebarea este: Când? Şi cine va fi el? Un iudeu? După profeţia lui Iacov, aşa va fi.

— Nu există iudeu îndeajuns de destoinic ca să ne conducă!

— De ce nu tu, Chis? Eşti bogat.

Fraţii şi fiii lui Chis, plini de ambiţie pentru seminţia lui Beniamin, se grăbiră să aprobe.

— Tu eşti un conducător al lui Israel.

— Cel mai mare dintre toate seminţiile.

— Ai influenţă.

— Celelalte seminţii cârtesc, însă e clar că mai-marii lor aşteaptă un conducător din neamul nostru.

Ochii negri ai lui Chis erau plini de scântei.

— Ştiu că aşteaptă un conducător de la noi, dar eu sunt bătrân. Va fi nevoie de cineva mai tânăr şi mai puternic decât mine, de un bărbat vrednic, care să impresioneze suficient de mult celelalte seminţii încât să le convingă să îl susţină.

Ionatan se aplecă să asculte discuţia. Nu exista alt bărbat mai înalt sau cu o ținută mai regală decât tatăl lui, Saul.

— Cele douăsprezece seminţii trebuie să fie unite. Avem nevoie de un împărat aşa cum au popoarele din jurul nostru, un viteaz care să meargă să lupte pentru noi.